

CSU

ทุกกลุ่มสาระ • ทุกวิชา • ทุกชั้นปี

โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน ดนตรี-นาฏศิลป์

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

คำอธิบายรายวิชา

ดนตรี-นาฏศิลป์

รายวิชาพื้นฐาน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
เวลา 40 ชั่วโมง/ปี

ศึกษาและฝึกทักษะทางดนตรี-นาฏศิลป์ผ่านกระบวนการอธิบาย อ่าน เขียน โน้ตไทยและโน้ตสากล เปรียบเทียบเสียงร้องและเสียงของเครื่องดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมที่ต่างกัน ร้องเพลงและใช้เครื่องดนตรีบรรเลงประกอบการร้องเพลงด้วยบทเพลงที่หลากหลายรูปแบบ จัดประเภทของวงดนตรีไทยและวงดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่างๆ แสดงความคิดเห็นที่มีต่ออารมณ์ของบทเพลงที่มีความเร็วของจังหวะและความดัง-เบาแตกต่างกัน เปรียบเทียบอารมณ์ ความรู้สึกในการฟังดนตรีแต่ละประเภท นำเสนอตัวอย่างเพลงที่ตนเองชื่นชอบ อภิปรายลักษณะเด่นที่ทำให้งานนั้นน่าชื่นชม ใช้เกณฑ์สำหรับประเมินคุณภาพงานดนตรี หรือเพลงที่ฟัง ใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรีอย่างระมัดระวังและรับผิดชอบ อธิบายบทบาทความสัมพันธ์และอิทธิพลของดนตรีที่มีต่อสังคมไทย ระบุความหลากหลายขององค์ประกอบดนตรีในวัฒนธรรมต่างกัน อธิบายอิทธิพลของนักแสดงชื่อดังที่มีผลต่อการโน้มน้าวอารมณ์ หรือความคิดของผู้ชม ใช้นาฏยศัพท์ทางการละครในการแสดง แสดงนาฏศิลป์และละครในรูปแบบต่างๆ ใช้ทักษะการทำงานเป็นกลุ่มในกระบวนการผลิตการแสดง ใช้เกณฑ์ง่ายๆ ที่กำหนดให้ในการพิจารณาคุณภาพการแสดงที่ชม โดยเน้นเรื่องการใช้เสียง การแสดงท่าและการเคลื่อนไหว ระบุปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย และละครพื้นบ้าน บรรยายประเภทของละครไทยในแต่ละยุคสมัย

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางดนตรีและนาฏศิลป์ในการแสดงออกทางดนตรีและนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ การวิเคราะห์ วิพากษ์ วิจัยคุณค่างานดนตรีและนาฏศิลป์

เพื่อให้เห็นคุณค่างานดนตรีและนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล รวมถึงเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี-นาฏศิลป์กับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มีจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม

ตัวชี้วัด

มาตรฐาน	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มฐ. ศ 2.1	ม.1/1, ม.1/2, ม.1/4, ม.1/5, ม.1/7, ม.1/8, ม.1/9	ม.1/3, ม.1/6
มฐ. ศ 2.2	ม.1/2	ม.1/1
มฐ. ศ 3.1	ม.1/1, ม.1/2, ม.1/3, ม.1/5	ม.1/4
มฐ. ศ 3.2	ม.1/2	ม.1/1
	13 ตัวชี้วัด	5 ตัวชี้วัด

รวม 18 ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน ดนตรี-นาฏศิลป์ ม.1

 เวลา 40 ชั่วโมง

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วย การเรียนรู้ที่ 1 ความรู้พื้นฐาน เกี่ยวกับ ดนตรีไทย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ 2.1 ม.1/1 อ่าน เขียน ร้องโน้ตไทย และโน้ตสากล มฐ. ศ 2.1 ม.1/2 ม.1/2 เปรียบเทียบ เสียงร้องและเสียงของ เครื่องดนตรีที่มาจาก วัฒนธรรมที่ต่างกัน มฐ. ศ 2.2 ม.1/2 ระบุความหลากหลาย ขององค์ประกอบดนตรี ในวัฒนธรรมต่างกัน ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ 2.2 ม.1/1 อธิบายบทบาท ความสัมพันธ์และ อิทธิพลของดนตรีที่มี ต่อสังคมไทย	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร 2) สมรรถนะที่ 2 ความสามารถ ในการคิด 3) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต 4) สมรรถนะที่ 5 ความสามารถ ในการใช้ เทคโนโลยี	ดนตรีไทยเป็นมรดก อันล้ำค่าอย่างหนึ่งของชาติ บรรพบุรุษของเราได้ สร้างสรรค์ขึ้นจาก ภูมิปัญญา และได้อนุรักษ์ สืบทอดต่อกันมาจนถึง ปัจจุบัน เช่น เครื่องดนตรี ลือลา จังหะ ท่วงทำนอง ของบทเพลง นอกจากนี้ดนตรีไทยยัง เป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ ที่แฝงไว้ด้วยความวิจิตร บรรจง ดังนั้น เราจึง จำเป็นต้องศึกษาสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับดนตรีไทย ได้แก่ ประวัติความเป็นมา ระบบเสียง ทำนอง ลักษณะของบทเพลง เครื่องหมาย และ สัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ปรากฏ อยู่ในโน้ตเพลงไทยให้ เข้าใจอย่างครบถ้วน	3

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วย การเรียนรู้ที่ 2 เครื่องดนตรีและ วงดนตรีไทย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ 2.1 ม.1/2 เปรียบเทียบเสียงร้อง และเสียงของเครื่อง ดนตรีที่มาจาก วัฒนธรรมที่ต่างกัน มฐ. ศ 2.1 ม.1/4 จัดประเภทของวงดนตรี ไทยและวงดนตรีที่มา จากวัฒนธรรมต่าง ๆ มฐ. ศ 2.1 ม.1/9 ใช้และบำรุงรักษาเครื่อง ดนตรีอย่างระมัดระวัง และรับผิดชอบ ตัวชี้วัดปลายทาง -	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร 2) สมรรถนะที่ 2 ความสามารถ ในการคิด 3) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต 4) สมรรถนะที่ 5 ความสามารถ ในการใช้ เทคโนโลยี	การจำแนกเครื่องดนตรี ของไทย สามารถจำแนกได้ เป็น เครื่องดีด เครื่องสี เครื่องตี และเครื่องเป่า และการใช้เครื่องดนตรีแต่ ละชนิด ควรบำรุงรักษา อย่างระมัดระวังและมี ความรับผิดชอบ เพื่อให้มี อายุการใช้งานที่นานขึ้น เครื่องดนตรีแต่ละชนิดเมื่อ นำมารวมเป็นวงดนตรี บรรเลงร่วมกันแล้ว ก่อให้เกิดความไพเราะ สำหรับดนตรีไทยบรรดา เครื่องดนตรีและวงดนตรี ที่มีการสร้างและประสมวง กันก็มีลักษณะเฉพาะที่ให้ ความไพเราะ สะท้อน คุณค่าของความเป็นไทยได้ อย่างดี นอกจากนี้เสียงร้อง และเสียงของเครื่องดนตรี พื้นบ้านในแต่ละภาคจะมี ความแตกต่างกันตาม วัฒนธรรม จึงนำมาใช้ใน การจัดประเภทของวง ดนตรีพื้นบ้าน	4
หน่วย การเรียนรู้ที่ 3	ตัวชี้วัดระหว่างทาง - ตัวชี้วัดปลายทาง	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร	การเรียนรู้เกี่ยวกับ หลักการและขั้นตอนการ ขับร้องเพลงไทยที่ถูกต้อง จะช่วยให้สามารถร้องเพลง	3

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หลักการขับร้อง และบรรเลง เครื่องดนตรีไทย	มฐ. ศ 2.1 ม.1/3 ร้องเพลงและใช้เครื่อง ดนตรีบรรเลง ประกอบการร้องเพลง ด้วยบทเพลงที่ หลากหลายรูปแบบ	2) สมรรถนะที่ 2 ความสามารถ ในการคิด 3) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต 4) สมรรถนะที่ 5 ความสามารถ ในการใช้ เทคโนโลยี	ได้ถูกต้องและเกิดความ ไพเราะมากยิ่งขึ้น การเรียนรู้เกี่ยวกับ หลักการบรรเลงเครื่อง ดนตรีไทยที่ถูกต้อง จะช่วย ให้สามารถบรรเลงเพลง ไทยได้ถูกต้องและเกิด ความไพเราะมากยิ่งขึ้น การขับร้องและบรรเลง เครื่องดนตรีไทยที่ถูกต้อง นั้นจะต้องปฏิบัติตาม หลักการ และหมั่นฝึกซ้อม อย่างสม่ำเสมอ จะช่วยทำ ให้สามารถขับร้องและ บรรเลงเพลงได้อย่าง ไพเราะ น่าฟัง	
หน่วย การเรียนรู้ที่ 4 ความรู้พื้นฐาน เกี่ยวกับ ดนตรีสากล	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ 2.1 ม.1/1 อ่าน เขียน ร้องโน้ตไทย และโน้ตสากล มฐ. ศ 2.2 ม.1/2 ระบุความหลากหลาย ขององค์ประกอบดนตรี ในวัฒนธรรมต่างกัน ตัวชี้วัดปลายทาง -	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร 2) สมรรถนะที่ 2 ความสามารถ ในการคิด 3) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต 4) สมรรถนะที่ 5 ความสามารถ ในการใช้ เทคโนโลยี	องค์ประกอบที่สำคัญ ของดนตรีสากล คือ จังหวะ ทำนอง และเสียง ประสาน ซึ่งดนตรีใน ปัจจุบันมีทั้งประเภทดนตรี พื้นบ้าน ดนตรีแบบฉบับ และดนตรีสมัยนิยม เครื่องหมายและสัญลักษณ์ ทางดนตรี ประกอบด้วย บรรทัด 5 เส้น เส้นน้อย เส้นกั้นห้อง ตัวโน้ต การ เขียนจัดกลุ่มโน้ต ตัวหยุด กุญแจประจำหลัก และ เครื่องหมายกำกับจังหวะ	4

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
			จังหวะเป็นสิ่งสำคัญที่นักดนตรีหรือนักร้องต้องปฏิบัติให้ถูกต้อง กลมกลืนไพเราะกับจังหวะหลักที่เพลงกำหนดให้ การอ่านเขียน และร้องโน้ตสากลได้ถูกต้องนั้นจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับโน้ตสากล	
หน่วย การเรียนรู้ที่ 5 เครื่องดนตรีและ วงดนตรีสากล	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ 2.1 ม.1/4 จัดประเภทของวงดนตรี ไทยและวงดนตรีที่มา จากวัฒนธรรมต่าง ๆ มฐ. ศ 2.1 ม.1/9 ใช้และบำรุงรักษาเครื่อง ดนตรีอย่างระมัดระวัง และรับผิดชอบ ตัวชี้วัดปลายทาง -	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร 2) สมรรถนะที่ 2 ความสามารถ ในการคิด 3) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต 4) สมรรถนะที่ 5 ความสามารถ ในการใช้ เทคโนโลยี	การใช้เครื่องดนตรี สากลแต่ละชนิดควรรู้จัก วิธีใช้และวิธีการดูแลรักษา เครื่องดนตรีอย่างถูกวิธีให้ พร้อมใช้งานอยู่เสมอ ในศตวรรษต้น ๆ จนถึง ปัจจุบัน วงดนตรีสากลแต่ ละประเภทจะมีลักษณะ การผสมวงที่แตกต่างกันทั้ง ชนิดของเครื่องดนตรี จำนวนชิ้นที่ใช้ในการ บรรเลง ความหลากหลาย ของเครื่องดนตรีและ จำนวนผู้เล่น	2
หน่วย การเรียนรู้ที่ 6 หลักการขับร้อง และบรรเลงเพลง สากล	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ 2.1 ม.1/1 อ่าน เขียน ร้องโน้ตไทย และโน้ตสากล มฐ. ศ 2.1 ม.1/5 5 แสดงความคิดเห็นที่มี ต่ออารมณ์ของบทเพลง ที่มีความเร็วของจังหวะ	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร 2) สมรรถนะที่ 2 ความสามารถ ในการคิด 3) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ	การร้องและบรรเลง เพลงสากลให้มีคุณภาพนั้น จะต้องเป็นไปตามหลักการ ร้องและการบรรเลงเพลง สากล ซึ่งการร้องเพลงและ ใช้เครื่องดนตรีบรรเลง ประกอบการร้องเพลงด้วย	4

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
	<p>และความดัง-เบา แตกต่างกัน</p> <p>มฐ. ศ 2.1 ม.1/7 นำเสนอตัวอย่างเพลงที่ ตนเองชื่นชอบ และ อภิปรายลักษณะเด่นที่ ทำให้งานนั้นน่าชื่นชม</p> <p>มฐ. ศ 2.1 ม.1/8 ใช้เกณฑ์สำหรับ ประเมินคุณภาพงาน ดนตรีหรือเพลงที่ฟัง</p> <p>ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ 2.1 ม.1/3 ร้องเพลงและใช้เครื่อง ดนตรีบรรเลง ประกอบการร้องเพลง ด้วยบทเพลงที่ หลากหลายรูปแบบ</p> <p>มฐ. ศ 2.1 ม.1/6 เปรียบเทียบอารมณ์ ความรู้สึกในการฟัง ดนตรีแต่ละประเภท</p>	<p>ในการใช้ ทักษะชีวิต</p> <p>4) สมรรถนะที่ 5 ความสามารถ ในการใช้ เทคโนโลยี</p>	<p>บทเพลงนั้นมีหลากหลาย รูปแบบ</p> <p>แสดงความคิดเห็นที่มี ต่ออารมณ์ของบทเพลง โดยใช้เกณฑ์สำหรับ ประเมินคุณภาพงานดนตรี</p>	
หน่วย การเรียนรู้ที่ 7 ความรู้พื้นฐาน เกี่ยวกับ นาฏศิลป์	<p>ตัวชี้วัดระหว่างทาง -</p> <p>ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ 3.2 ม.1/1 ระบุปัจจัยที่มีผลต่อ การเปลี่ยนแปลงของ นาฏศิลป์ นาฏศิลป์</p>	<p>1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร</p> <p>2) สมรรถนะที่ 2 ความสามารถ ในการคิด</p> <p>3) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ</p>	<p>นาฏศิลป์ไทยเป็นส่วน หนึ่งของศิลปะสาขาวิจิตร ศิลป์ซึ่งประกอบไปด้วย จิตรกรรม สถาปัตยกรรม ประติมากรรม วรรณกรรม และดุริยางคศิลป์ การ เรียนรู้เกี่ยวกับนาฏศิลป์ ไทย ได้แก่ ประวัติความ</p>	3

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
	พื้นฐาน ละครไทย และ ละครพื้นบ้าน	ในการใช้ ทักษะชีวิต	เป็นมา องค์ประกอบของ การแสดง ประเภทของการ แสดง ปัจจัยที่มีผลต่อการ เปลี่ยนแปลงนาฏศิลป์ไทย รวมถึงนาฏศิลป์พื้นบ้านจะ ช่วยทำให้เกิดความรู้ ความ เข้าใจ มองเห็นคุณค่าและ ความสำคัญ ร่วมมือร่วมใจ กันสืบสาน อนุรักษ์มรดก ทางวัฒนธรรมผ่านการ แสดงนาฏศิลป์ไทยสืบไป	
หน่วย การเรียนรู้ที่ 8 ทักษะพื้นฐาน และการฝึกหัด การแสดง นาฏศิลป์	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ 3.1 ม.1/2 ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ ทางการละครใน การแสดง ตัวชี้วัดปลายทาง -	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร 2) สมรรถนะที่ 2 ความสามารถ ในการคิด 3) สมรรถนะที่ 5 ความสามารถ ในการใช้ เทคโนโลยี	นาฏศิลป์ไทยเป็นวิชา ที่ว่าด้วยศิลปะการละคร หรือฟ้อนรำ โดยใช้อวัยวะ ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายใน การแสดงออกด้วยท่วงท่าที่ งดงาม เพื่อสื่อความหมาย ความคิด และจินตนาการ ให้ผู้ชมเกิดอารมณ์และ ความรู้สึกลึกต่าง ๆ จากการ แสดง ซึ่งจะช่วยสร้างความ สนุกสนาน เพลิดเพลิน ให้แก่ผู้ชมได้ นอกจากนี้ นาฏศิลป์ไทยยังเป็นวิชาที่ ต้องใช้ทักษะและฝึกฝนให้ เกิดความชำนาญ การ เรียนรู้เกี่ยวกับนาฏยศัพท์ จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้ ที่เริ่มฝึกหัดนาฏศิลป์ไทย	4

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วย การเรียนรู้ที่ 9 การแสดง นาฏศิลป์	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ 3.1 ม.1/3 แสดงนาฏศิลป์และละคร ในรูปแบบง่าย ๆ ตัวชี้วัดปลายทาง -	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร 2) สมรรถนะที่ 2 ความสามารถ ในการคิด 3) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต 4) สมรรถนะที่ 5 ความสามารถ ในการใช้ เทคโนโลยี	ศิลปะการแสดงของ ไทยมีความหลากหลาย และมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ไม่ว่าจะเป็นระบำ รำ ฟ้อน โขน ละคร และการแสดง นาฏศิลป์พื้นบ้าน ซึ่งล้วนมี คุณค่าและบ่งบอกถึงความ เชื่อ ประเพณี ภูมิปัญญา ท้องถิ่น ฯลฯ นอกจากนี้ ยังแสดงให้เห็นถึงความ ชาญฉลาดของคนไทยที่นำ ศิลปวัฒนธรรมในด้านการ แสดงมาประยุกต์ใช้กับกับ กิจกรรมทางสังคมได้อย่าง เหมาะสม	4
หน่วย การเรียนรู้ที่ 10 ความรู้พื้นฐาน เกี่ยวกับละคร	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ 3.2 ม.1/1 ระบุปัจจัยที่มีผลต่อ การเปลี่ยนแปลงของ นาฏศิลป์ นาฏศิลป์ พื้นบ้าน ละครไทย และ ละครพื้นบ้าน ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ 3.2 ม.1/2 บรรยายประเภทของ ละครไทยในแต่ละ ยุคสมัย	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร 2) สมรรถนะที่ 2 ความสามารถ ในการคิด 3) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต	ละครเป็นการแสดงที่ มนุษย์สร้างสรรค์ขึ้นและมี มาตั้งแต่สมัยโบราณ ซึ่งใน ปัจจุบันละครได้เข้ามามี บทบาทและมีอิทธิพลต่อ ชีวิตประจำวันของมนุษย์ อย่างมาก โดยเฉพาะละคร โทรทัศน์ ดังนั้น เพื่อให้ การศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับ ละครเป็นไปอย่างสมบูรณ์ ผู้เรียนควรศึกษาเกี่ยวกับ องค์ประกอบของละคร ประวัติความเป็นมาของ ละครไทยและละครสากล ประเภทของละครในแต่ละ	3

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
			ยุคสมัย ทั้งที่เป็นละครร้าย และละครที่ไม่ใช่ทำร้าย และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ การเปลี่ยนแปลงของละคร ไทยรวมถึงละครพื้นบ้าน เพื่อให้เกิดความรู้และ ความเข้าใจที่ชัดเจนยิ่งขึ้น	
หน่วย การเรียนรู้ที่ 11 ทักษะพื้นฐาน และการฝึกหัด การแสดงละคร	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ 3.1 ม.1/1 อธิบายอิทธิพลของ นักแสดงชื่อดังที่มีผล ต่อการโน้มน้าวอารมณ์ หรือความคิดของผู้ชม ตัวชี้วัดปลายทาง -	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร 2) สมรรถนะที่ 2 ความสามารถ ในการคิด 3) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต 4) สมรรถนะที่ 5 ความสามารถ ในการใช้ เทคโนโลยี	การแสดงละครเป็น ทักษะที่ผู้เรียนจะต้องฝึก ปฏิบัติซ้ำด้วยความอดทน ต้องมีเวลาฝึกฝนพอสมควร จึงจะสามารถแสดงละคร ได้ ดังนั้น เพื่อให้การศึกษา เรียนรู้เกี่ยวกับละครเป็นไป อย่างสมบูรณ์ ผู้เรียนควร ศึกษาเกี่ยวกับทักษะ พื้นฐาน องค์ประกอบของ การแสดงละคร เทคนิค การเขียนบทละคร หลักการพัฒนารูปแบบการ แสดง การฝึกหัดแสดง ละครสร้างสรรค์ เพื่อให้ เกิดความรู้และมีทักษะ พื้นฐานสำหรับการแสดง ละครที่ถูกต้อง	3
หน่วย การเรียนรู้ที่ 12 แนวทาง การจัดการ ด้านการแสดง	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ 3.1 ม.1/3 แสดงนาฏศิลป์และละคร ในรูปแบบง่าย ๆ	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร	การสร้างงานละครเป็น งานที่ต้องอาศัยบุคคลที่มี ความรู้ ความสามารถ ซึ่ง ทุกฝ่ายต้องมีความสามัคคี กัน เข้าใจบทบาทหน้าที่	3

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
	<p>มฐ. ศ 3.1 ม.1/5 ใช้เกณฑ์ง่าย ๆ ที่ กำหนด ให้ในการพิจารณา คุณภาพการแสดงที่ชม โดยเน้นเรื่องการใช้เสียง การแสดงท่า และการ เคลื่อนไหว</p> <p>ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ 3.1 ม.1/4 ใช้ทักษะการทำงาน เป็นกลุ่มในกระบวนการ ผลิตการแสดง</p>	<p>2) สมรรถนะที่ 2 ความสามารถ ในการคิด</p> <p>3) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต</p> <p>4) สมรรถนะที่ 5 ความสามารถ ในการใช้ เทคโนโลยี</p>	<p>ของตน ไม่ก้าวก่างานของ ผู้อื่น อันจะส่งผลให้การ แสดงประสบผลสำเร็จ ซึ่ง การศึกษาเกี่ยวกับบทบาท และหน้าที่ของฝ่ายต่างๆ ในการจัดการแสดงละคร ขั้นตอนการแสดง หลักใน การชมการแสดง และ เกณฑ์ในการพิจารณา คุณภาพของการแสดงถือ เป็นความรู้พื้นฐานที่ผู้เรียน สามารถจะนำไปใช้ปฏิบัติ ได้จริง</p>	

คสพ

ทุกกลุ่มสาระ • ทุกวิชา • ทุกชั้นปี

โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน ดนตรี-นาฏศิลป์

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

คำอธิบายรายวิชา

ดนตรี-นาฏศิลป์

รายวิชาพื้นฐาน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
เวลา 40 ชั่วโมง/ปี

ศึกษา เปรียบเทียบการใช้องค์ประกอบดนตรี บทบาท อิทธิพลของดนตรีในวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ พร้อมบรรยายวัฒนธรรมและเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์กับการเปลี่ยนแปลงทางดนตรีในประเทศไทย สามารถอ่าน เขียน ร้องโน้ตไทยและโน้ตสากลที่มีเครื่องหมายแปลงเสียง สามารถระบุปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์งานดนตรี ร้องเพลง เล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวงได้ พร้อมทั้งบรรยายอารมณ์ สามารถระบุงานอาชีพต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับดนตรีและบทบาทของดนตรีในธุรกิจบันเทิง สร้างสรรค์การแสดงโดยใช้องค์ประกอบนาฏศิลป์และการละคร พร้อมทั้งเสนอข้อคิดเห็นในการปรับปรุงการแสดง โดยใช้วิธีการวิเคราะห์วิจารณ์การแสดง และเชื่อมโยงการเรียนรู้ระหว่างนาฏศิลป์และการละครกับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ สามารถเปรียบเทียบลักษณะเฉพาะของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองจากวัฒนธรรมต่าง ๆ ระบุหรือแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย ละครพื้นบ้าน อธิบายอิทธิพลของวัฒนธรรมที่มีผลต่อเนื้อหาของละครสมัยต่างๆ

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางดนตรีและนาฏศิลป์ในการแสดงออกทางดนตรีและนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ การวิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่างานดนตรีและนาฏศิลป์

เพื่อให้เห็นคุณค่างานดนตรีและนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล รวมถึงเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี-นาฏศิลป์กับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มีจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม

ตัวชี้วัด

มาตรฐาน	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มฐ. ศ 2.1	ม.2/1, ม.2/2, ม.2/5, ม.2/6	ม.2/3, ม.2/4, ม.2/7
มฐ. ศ 2.2	ม.2/1	ม.2/2
มฐ. ศ 3.1	ม.2/1, ม.2/3, ม.2/4, ม.2/5	ม.2/2
มฐ. ศ 3.2	ม.2/2, ม.2/3	ม.2/1
	11 ตัวชี้วัด	6 ตัวชี้วัด

รวม 17 ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน ดนตรี-นาฏศิลป์ ม.2

 เวลา 40 ชั่วโมง

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วย การเรียนรู้ที่ 1 ดนตรีกับสังคม และวัฒนธรรม	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ 2.1 ม.2/1 เปรียบเทียบการใช้ องค์ประกอบดนตรีที่มา จากวัฒนธรรมต่างกัน มฐ. ศ 2.2 ม.2/1 บรรยายบทบาทและ อิทธิพล ของดนตรีใน วัฒนธรรมของประเทศ ต่าง ๆ ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ 2.2 ม.2/2 บรรยายอิทธิพลของ วัฒนธรรมและ เหตุการณ์ใน ประวัติศาสตร์ที่มีต่อ รูปแบบ ของดนตรีใน ประเทศไทย	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร 2) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต 3) สมรรถนะที่ 5 ความสามารถ ในการใช้ เทคโนโลยี	ดนตรีเกิดจากการนำ องค์ประกอบส่วนย่อย ๆ มารวมเข้าด้วยกัน ซึ่ง ดนตรีในแต่ละวัฒนธรรม จะมีการใช้องค์ประกอบ บางอย่างที่เหมือนกันหรือ แตกต่างกัน มีบทบาทและ อิทธิพลแตกต่างกันออกไป ซึ่งอิทธิพลของวัฒนธรรม และเหตุการณ์ใน ประวัติศาสตร์มีผลทำให้ รูปแบบของงานดนตรีใน ประเทศไทยเกิดการ เปลี่ยนแปลง	3

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วย การเรียนรู้ที่ 2 ความรู้ทั่วไป เกี่ยวกับดนตรี ไทย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ 2.1 ม.2/2 อ่าน เขียนร้องโน้ตไทย และโน้ตสากล ที่มี เครื่องหมายแปลงเสียง มฐ. ศ 2.1 ม.2/5 บรรยายอารมณ์ของ เพลง และความรู้สึกที่มี ต่อบทเพลงที่ฟัง ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ 2.1 ม.2/3 ระบุปัจจัยสำคัญ ที่มี อิทธิพลต่อการ สร้างสรรค์ งานดนตรี	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร 2) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต 3) สมรรถนะที่ 5 ความสามารถ ในการใช้ เทคโนโลยี	การเรียนรู้เกี่ยวกับ เครื่องหมายและสัญลักษณ์ ทางดนตรีไทย ทำให้ สามารถเขียน อ่าน และ ร้องได้ถูกต้อง ตามทำนอง และจังหวะของเพลงไทย ธรรมชาติ วิถีชีวิต ศาสนา ความเชื่อ อารมณ์ และ ความรู้สึก เป็นปัจจัยสำคัญ ที่มีอิทธิพลต่อการ สร้างสรรค์งานดนตรี อารมณ์และความรู้สึก ของบทเพลง เกิดจากการ สร้างสรรค์ของผู้ประพันธ์ที่ ต้องการถ่ายทอดไปสู่ผู้ฟัง	3
หน่วย การเรียนรู้ที่ 3 ทักษะดนตรีไทย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ 2.1 ม.2/6 ประเมินพัฒนาการ ทักษะทางดนตรี ของ ตนเองหลังจากการฝึก ปฏิบัติ ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ 2.1 ม.2/4 ร้องเพลง และเล่น ดนตรีเดี่ยว และรวมวง	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร 2) สมรรถนะที่ 3 ความสามารถ ในการใช้ แก้ปัญหา 4) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต 5) สมรรถนะที่ 5 ความสามารถ	การขับร้องเพลงไทย และการบรรเลงเครื่อง ดนตรีไทยได้ดีนั้น จะต้อง เข้าใจหลักการและเทคนิค ของการขับร้องเพลงไทย และการบรรเลงเครื่อง ดนตรีไทย และเมื่อเล่น เครื่องดนตรีไทยเสร็จแล้ว ต้องรู้จักเก็บรักษาเครื่อง ดนตรีเพื่อให้อยู่คงทนและ ใช้งานได้อย่างคุ้มค่า การประเมิน ความสามารถทางดนตรี เป็นการตรวจสอบและ ประเมินตนเอง เพื่อ	4

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
		ในการใช้ เทคโนโลยี	นำมาใช้เป็นแนวทางใน การพัฒนาศักยภาพ ความสามารถทางด้าน ดนตรีไทยต่อไป	
หน่วย การเรียนรู้ที่ 4 ความรู้ทั่วไป เกี่ยวกับ ดนตรีสากล	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ 2.1 ม.2/2 อ่าน เขียนร้องโน้ตไทย และโน้ตสากล ที่มี เครื่องหมายแปลงเสียง ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ 2.1 ม.2/3 ระบุปัจจัยสำคัญ ที่มี อิทธิพลต่อการ สร้างสรรค์ งานดนตรี	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร 2) สมรรถนะที่ 3 ความสามารถ ในการใช้ แก้ปัญหา 4) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต 5) สมรรถนะที่ 5 ความสามารถ ในการใช้ เทคโนโลยี	เครื่องหมายและ สัญลักษณ์ทางดนตรี นอกจากบรรทัดห้าเส้น เส้นน้อย เส้นกันห้อง ตัว โน้ต การเขียนจัดกลุ่มโน้ต ตัวหยุด ญูญแจประจำหลัก และเครื่องหมายกำกับ จังหวะ ยังมีเครื่องหมาย แปลงเสียงที่เป็นสิ่งสำคัญที่ นักดนตรีหรือนักร้องต้อง ปฏิบัติให้ถูกต้อง อีกทั้งการ บรรยายอารมณ์และ ความรู้สึกจากบทเพลงก็ เป็นสิ่งสำคัญสำหรับการ เรียนดนตรีสากล	3

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วย การเรียนรู้ที่ 5 ทักษะดนตรี สากล	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ 2.1 ม.2/6 ประเมินพัฒนาการ ทักษะทางดนตรีของ ตนเองหลังจากการฝึก ปฏิบัติ ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ 2.1 ม.2/4 ร้องเพลงและเล่นดนตรี เดี่ยวและรวมวง	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร 2) สมรรถนะที่ 3 ความสามารถ ในการใช้ แก้ปัญหา 4) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต 5) สมรรถนะที่ 5 ความสามารถ ในการใช้ เทคโนโลยี	การร้องและบรรเลงทั้ง แบบเดี่ยวและแบบรวมวง เป็นการฝึกทักษะพื้นฐาน ทางดนตรีสากล เน้นการ ลงมือปฏิบัติจริงอย่าง สม่ำเสมอเพื่อพัฒนาทักษะ ให้สูงขึ้น รวมถึงความ เข้าใจในวิธีการประเมิน พัฒนาการด้านทักษะทาง ดนตรีของตนเอง เพื่อ ปรับปรุงแก้ไขทักษะทาง ดนตรีของตนเองให้มี ความก้าวหน้าต่อไป	4
หน่วย การเรียนรู้ที่ 6 อาชีพเกี่ยวกับ ดนตรี	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ 2.1 ม.2/7 ระบุงานอาชีพต่าง ๆ ที่ เกี่ยวข้องกับดนตรีและ บทบาทของดนตรีใน ธุรกิจบันเทิง ตัวชี้วัดปลายทาง -	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร 2) สมรรถนะที่ 3 ความสามารถ ในการใช้ แก้ปัญหา 4) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต 5) สมรรถนะที่ 5 ความสามารถ	อาชีพทางด้านดนตรี เป็นอาชีพที่ได้รับความนิยม ในปัจจุบัน เป็นอาชีพ ที่สร้างความสุข มีเกียรติ ผู้คนให้การยอมรับ เป็นอาชีพที่ใฝ่ฝันของเด็ก รุ่นใหม่จำนวนมาก ดนตรี จึงมีบทบาทสำคัญอย่าง มากในธุรกิจบันเทิงต่าง ๆ นักดนตรีที่มีทักษะด้าน ดนตรีเป็นอย่างดีก็จะมี โอกาสประกอบอาชีพด้าน ดนตรีที่สร้างรายได้ไม่น้อย ในปัจจุบัน	3

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
		ในการใช้ เทคโนโลยี		
หน่วย การเรียนรู้ที่ 7 ความรู้ทั่วไป เกี่ยวกับ นาฏศิลป์	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ 3.1 ม.2/1 อธิบายการบูรณาการ ศิลปะแขนงอื่น ๆ กับ การแสดง มฐ. ศ 3.1 ม.2/3 วิเคราะห์การแสดงของ ตนเองและผู้อื่น โดยใช้ นาฏยศัพท์หรือศัพท์ ทางการละครที่ เหมาะสม มฐ. ศ 3.1 ม.2/5 เชื่อมโยงการเรียนรู้ ระหว่างนาฏศิลป์และ การละครกับสาระ การเรียนรู้อื่น ๆ ตัวชี้วัดปลายทาง -	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร 2) สมรรถนะที่ 2 ความสามารถ ในการคิด 3) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต 4) สมรรถนะที่ 5 ความสามารถ ในการใช้ เทคโนโลยี	นาฏศิลป์ไทยเป็นวิชา ที่ว่าด้วยการฟ้อนรำและ การแสดงละคร จัดเป็น ศาสตร์แขนงหนึ่งที่คุณเรียน จำเป็นต้องมีความรู้พื้นฐาน เกี่ยวกับการเคลื่อนไหว ร่างกายในรูปแบบต่าง ๆ องค์ประกอบของนาฏศิลป์ การใช้ภาษาท่าและนาฏย- ศัพท์ในการสื่อความหมาย ถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกล้วนการตีบท หลักการและวิธีการ สร้างสรรค์การแสดง รูปแบบและลักษณะของ การแสดงแต่ละประเภท รวมถึงบูรณาการความรู้ ศิลปะแขนงอื่น ๆ กับ การแสดง สามารถเชื่อมโยงเข้า กับกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่น ๆ ได้ เพื่อจะทำให้ ได้รับประโยชน์จาก การศึกษาวิชานาฏศิลป์ ไทยได้อย่างเต็มที่	3
หน่วย การเรียนรู้ที่ 8	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ 3.1 ม.2/4 เสนอข้อคิดเห็นในการ ปรับปรุงการแสดง	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร	การแสดงนาฏศิลป์ไทย มาตรฐานจัดเป็นการแสดง ที่ปรมาจารย์ทางด้าน นาฏศิลป์ไทยได้กำหนดไว้	4

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
การแสดง นาฏศิลป์ไทย มาตรฐาน	ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ 3.1 ม.2/2 สร้างสรรค์การแสดง โดยใช้องค์ประกอบ นาฏศิลป์และการละคร	2) สมรรถนะที่ 2 ความสามารถ ในการคิด 3) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต 4) สมรรถนะที่ 5 ความสามารถ ในการใช้ เทคโนโลยี	เป็นแบบแผน ทั้งในเรื่อง ของท่ารำ การแต่งกายของ ผู้แสดง เครื่อง/วงดนตรีที่ ใช้ ผู้ที่ฝึกปฏิบัตินาฏศิลป์ ไทยต้องเรียนรู้และเข้าใจ เกี่ยวกับพื้นฐานของการ แสดง ทั้งในเรื่องประวัติ ความเป็นมา รูปแบบและ ลักษณะของการแสดง การ แต่งกาย องค์ประกอบด้าน ฉาก แสง สี เสียง เข้าใจ ความหมายของเนื้อร้อง และทำนองเพลง เครื่อง ดนตรีที่ใช้ เพื่อจะได้ฝึก ปฏิบัติได้อย่างถูกต้องตาม แบบแผนและเกิดความ งดงาม	
หน่วย การเรียนรู้ที่ 9 การแสดง นาฏศิลป์ พื้นเมือง	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ 3.1 ม.2/5 เชื่อมโยงการเรียนรู้ ระหว่างนาฏศิลป์และ การละครกับสาระ การเรียนรู้อื่น ๆ ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ 3.2 ม.2/1 เปรียบเทียบลักษณะ เฉพาะของการแสดง นาฏศิลป์จากวัฒนธรรม ต่างๆ	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร 2) สมรรถนะที่ 2 ความสามารถ ในการคิด 3) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต 4) สมรรถนะที่ 5 ความสามารถ	นาฏศิลป์พื้นเมืองในแต่ละ ท้องถิ่นมีลักษณะและ เอกลักษณ์เฉพาะที่แตก ต่างกันไป ทั้งในเรื่องของ ลีลาท่ารำ เครื่องดนตรีที่ใช้ บรรเลง เครื่องแต่งกายของ ผู้แสดง ซึ่งความแตกต่าง เหล่านี้จะทำให้ทราบโดย ทันทีเมื่อชมการแสดงว่า การแสดงนี้เป็นการแสดง นาฏศิลป์พื้นเมืองของภาค ใด การศึกษาเกี่ยวกับการ แสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง	5

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
		ในการใช้ เทคโนโลยี	นอกจากฝึกปฏิบัติการ แสดง เพื่อถ่ายทอดหรือ สะท้อนเอกลักษณ์ทาง วัฒนธรรมของท้องถิ่นแล้ว ยังต้องรู้จักเปรียบเทียบ การแสดงที่มาของการ แสดงจากต่างวัฒนธรรม เพื่อจะได้มองเห็นคุณค่า ความสำคัญของการแสดง นาฏศิลป์พื้นเมืองที่ควรค่า แก่การรักษาและสืบทอดไว้ เป็นมรดกของแผ่นดิน สืบไป	

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วย การเรียนรู้ที่ 10 ความรู้ทั่วไป เกี่ยวกับ การละคร	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ 3.1 ม.2/5 เชื่อมโยงการเรียนรู้ ระหว่างนาฏศิลป์และ การละครกับสาระ การเรียนรู้อื่น ๆ ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ 3.1 ม.2/2 สร้างสรรค์การแสดง โดยใช้องค์ประกอบ นาฏศิลป์และการละคร	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร 2) สมรรถนะที่ 2 ความสามารถ ในการคิด 3) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต 4) สมรรถนะที่ 5 ความสามารถ ในการใช้ เทคโนโลยี	ละครเป็นการแสดงที่ จำเป็นต้องอาศัยความรู้ ประสบการณ์ ทักษะ ฝีมือ วิชาความรู้ในแขนงต่าง ๆ รวมถึงพื้นฐานในเรื่องของ การสร้างสรรค์การแสดงมา ผสมผสานเข้าไว้ด้วยกัน นอกจากนี้ ยังต้องมีความ เข้าใจในเรื่ององค์ประกอบ ของการแสดงต่าง ๆ อย่าง ครบถ้วน เพื่อให้ผลงานที่ สร้างสรรค์มานั้นมีคุณภาพ ที่ดีและเหมาะสมสอดคล้อง ไปกับค่านิยมของผู้คนใน สังคม นอกจากละครจะเป็น สื่อที่สร้างความบันเทิงใจ ให้กับมนุษย์ได้แล้ว ยังเป็น เครื่องมือที่ช่วยถ่ายทอด สาระความรู้ในวิชาอื่นๆ ได้ เนื่องจากเป็นสิ่งที่เข้าถึงได้ ง่ายในขณะเดียวกันในการ สร้างสรรค์งานละครจำ เป็นต้องใช้ความรู้จากกลุ่ม สาระอื่น ๆ มาประยุกต์เข้า ไว้ด้วยกันด้วย	3

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วย การเรียนรู้ที่ 11 การแสดงละคร	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ 3.1 ม.2/1 อธิบายการบูรณาการ ศิลปะแขนงอื่น ๆ กับ การแสดง มฐ. ศ 3.1 ม.2/3 วิเคราะห์การแสดงของ ตนเองและผู้อื่น โดยใช้ นาฏยศัพท์หรือศัพท์ ทางการละครที่ เหมาะสม ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ 3.2 ม.2/3 อธิบายอิทธิพลของ วัฒนธรรมที่มีผลต่อ เนื้อหาของละคร	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร 2) สมรรถนะที่ 2 ความสามารถ ในการคิด 3) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต 4) สมรรถนะที่ 5 ความสามารถ ในการใช้ เทคโนโลยี	ละครเป็นการนำภาพ เหตุการณ์ สถานการณ์ หรือจินตนาการต่าง ๆ มา ร้อยเรียงเป็นเรื่องราว เพื่อ นำเสนอสู่สายตาของผู้ชม ผ่านการแสดง การจัดการ แสดงละครทุกประเภทต้อง มีการบูรณาการงานศิลปะ แขนงอื่นเข้ามาด้วย เพื่อให้ การแสดงมีความสมบูรณ์ และสมจริงมากขึ้น สำหรับ การชมการแสดงละครไม่ ว่าจะเป็นละครประเภทใด ก็ตาม ผู้ชมต้องวิเคราะห์ และวิจารณ์ละครที่ได้ชม โดยอาศัยเกณฑ์ต่าง ๆ ซึ่ง อาจเป็นเกณฑ์ที่สร้างขึ้น เอง ทั้งนี้ เพื่อให้การชม การแสดงละครเกิดความ เข้าใจ รวมทั้งชมละครได้ อย่างมีอรรถรส	5

CSU

ทุกกลุ่มสาระ • ทุกวิชา • ทุกชั้นปี

โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน ดนตรี-นาฏศิลป์

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

คำอธิบายรายวิชา

ดนตรี-นาฏศิลป์

รายวิชาพื้นฐาน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
เวลา 40 ชั่วโมง/ปี

ศึกษาและฝึกทักษะทางดนตรี-นาฏศิลป์ผ่านกระบวนการอธิบาย การร้องเพลง การเล่นดนตรี การแต่งเพลง การจัดแสดงดนตรี การวิจารณ์ การเปรียบเทียบ และการฝึกทักษะปฏิบัติ รวมถึงอธิบายเกี่ยวกับอิทธิพลของดนตรีที่มีต่อบุคคลและสังคม เหตุผลในการเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบของดนตรีในการสร้างสรรค์งานดนตรีของตนเอง ร้องเพลง เล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวงได้ สามารถเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างงานดนตรีของตนเองและผู้อื่น บรรยายเกี่ยวกับวิวัฒนาการของดนตรีในแต่ละยุคสมัย เปรียบเทียบองค์ประกอบที่ใช้ในงานดนตรีและงานศิลปะแขนงอื่นๆ แต่งเพลงสั้นๆ ตามความคิดอย่างอิสระ นำเสนอแนวคิดจากเนื้อเรื่องของการแสดงที่สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน อธิบายความสำคัญของนาฏศิลป์และการละครในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นในการอนุรักษ์นาฏศิลป์และการละคร มีทักษะในการใช้ความคิดในการพัฒนารูปแบบการแสดง วิจารณ์และเปรียบเทียบงานนาฏศิลป์ที่มีความแตกต่างกัน โดยใช้ความรู้เรื่ององค์ประกอบของนาฏศิลป์ บรรยายเปรียบเทียบการแสดงออกกับกิริยาของผู้คนในชีวิตประจำวันและการแสดงโดยใช้นาฏยศัพท์ มีทักษะในการแปลความและสื่อสารผ่านการแสดง ระบุโครงสร้างของบทละครโดยใช้ศัพท์ทางการละครที่เหมาะสม ออกแบบอุปกรณ์และเครื่องแต่งกายเพื่อแสดงนาฏศิลป์และละครที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางดนตรีและนาฏศิลป์ในการแสดงออกทางดนตรีและนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ การวิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่างานดนตรีและนาฏศิลป์

เพื่อให้เห็นคุณค่างานดนตรีและนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล รวมถึงเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี-นาฏศิลป์กับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มีจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม

ตัวชี้วัด

มาตรฐาน	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มฐ. ศ 2.1	ม.3/1, ม.3/4, ม.3/5, ม.3/6, ม.3/7	ม.3/2, ม.3/3
มฐ. ศ 2.2	ม.3/2	ม.3/1
มฐ. ศ 3.1	ม.3/1, ม.3/2, ม.3/3, ม.3/6, ม.3/7	ม.3/4, ม.3/5
มฐ. ศ 3.2	ม.3/1, ม.3/3	ม.3/2
	13 ตัวชี้วัด	6 ตัวชี้วัด

รวม 19 ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน ดนตรี-นาฏศิลป์ ม.3

 เวลา 40 ชั่วโมง

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วย การเรียนรู้ที่ 1 ดนตรีกับสังคม และวัฒนธรรม	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ 2.1 ม.3/1 เปรียบเทียบ องค์ประกอบที่ใช้ในงาน ดนตรีและงานศิลปะอื่น มฐ. ศ 2.1 ม.3/6 อธิบายเกี่ยวกับอิทธิพล ของดนตรีที่มีต่อบุคคล และสังคม มฐ. ศ 2.2 ม.3/2 อภิปรายลักษณะเด่นที่ ทำให้งานดนตรีนั้นได้รับ การยอมรับ ตัวชี้วัดปลายทาง -	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร 2) สมรรถนะที่ 2 ความสามารถ ในการคิด 3) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต 4) สมรรถนะที่ 5 ความสามารถ ในการใช้ เทคโนโลยี	ดนตรีมีอิทธิพลต่อ บุคคลและสังคม มีลักษณะ เด่นที่ทำให้งานดนตรีได้รับ การยอมรับ โดยมี องค์ประกอบที่ใช้ในการ สร้างสรรค์งานดนตรีและ ศิลปะแขนงอื่น	4

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วย การเรียนรู้ที่ 2 ทักษะดนตรี ไทย	<p>ตัวชี้วัดระหว่างทาง</p> <p>มฐ. ศ 2.1 ม.3/4 อธิบายเหตุผลในการ เลือกใช้อุปกรณ์ประกอบ ดนตรีในการ สร้างสรรค์งานดนตรี ของตนเอง</p> <p>มฐ. ศ 2.1 ม.3/5 เปรียบเทียบความ แตกต่างระหว่างงาน ดนตรีของตนเองและ ผู้อื่น</p> <p>มฐ. ศ 2.1 ม.3/7 นำเสนอหรือจัดการ แสดงดนตรีที่เหมาะสม โดยการบูรณาการกับ สาระการเรียนรู้อื่นใน กลุ่มศิลปะ</p> <p>ตัวชี้วัดปลายทาง</p> <p>มฐ. ศ 2.1 ม.3/2 ร้องเพลง เล่นดนตรีเดี่ยว และรวมวง โดยเน้น เทคนิคการร้อง การเล่น การแสดงออก และ คุณภาพเสียง</p> <p>มฐ. ศ 2.2 ม.3/1 บรรยายวิวัฒนาการของ ดนตรีแต่ละยุคสมัย</p>	<p>1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร</p> <p>2) สมรรถนะที่ 2 ความสามารถ ในการคิด</p> <p>3) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต</p> <p>4) สมรรถนะที่ 5 ความสามารถ ในการใช้ เทคโนโลยี</p>	<p>ดนตรีมีวิวัฒนาการมา ในแต่ละยุคสมัย การร้อง การเล่น การแสดงออก และคุณภาพของเสียงเป็น เทคนิคในการร้องเพลง และเล่นดนตรีเดี่ยวและ รวมวง ซึ่งต้องใช้ องค์ประกอบของดนตรีใน การสร้างสรรค์งานดนตรี ของตนเอง ซึ่งงานดนตรีมี ความแตกต่างกันตาม รูปแบบของบทเพลง จึงต้องมีการนำเสนอหรือ จัดการแสดงที่เหมาะสม สามารถบูรณาการกับสาระ การเรียนรู้อื่นในกลุ่มศิลปะ</p>	7

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วย การเรียนรู้ที่ 3 ทักษะดนตรี สากล	<p>ตัวชี้วัดระหว่างทาง</p> <p>มฐ. ศ 2.1 ม.3/4 อธิบายเหตุผลในการ เลือกใช้อุปกรณ์ประกอบ ดนตรีในการ สร้างสรรค์งานดนตรี ของตนเอง</p> <p>มฐ. ศ 2.1 ม.3/5 เปรียบเทียบความ แตกต่างระหว่างงาน ดนตรีของตนเองและ ผู้อื่น</p> <p>มฐ. ศ 2.1 ม.3/7 นำเสนอหรือจัดการ แสดงดนตรีที่เหมาะสม โดยการบูรณาการกับ สาระการเรียนรู้อื่นใน กลุ่มศิลปะ</p> <p>ตัวชี้วัดปลายทาง</p> <p>มฐ. ศ 2.1 ม.3/2 ร้องเพลง เล่นดนตรีเดี่ยว และรวมวง โดยเน้น เทคนิคการร้อง การเล่น การแสดงออก และ คุณภาพเสียง</p> <p>มฐ. ศ 2.1 ม.3/3 แต่งเพลงสั้น ๆ จังหวะ ง่าย ๆ</p>	<p>1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร</p> <p>2) สมรรถนะที่ 2 ความสามารถ ในการคิด</p> <p>3) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต</p> <p>4) สมรรถนะที่ 5 ความสามารถ ในการใช้ เทคโนโลยี</p>	<p>ดนตรีสากลมี วิวัฒนาการมาในแต่ละยุค สมัย ผู้เล่นดนตรีสากล จะต้องมีทักษะพื้นฐานทาง ดนตรีสากลจึงจะสามารถ แต่งเพลงสั้น ๆ จังหวะ ง่าย ๆ เพื่อร้องเพลง เล่น ดนตรีเดี่ยวและรวมวง โดยเน้นเทคนิคการร้อง การเล่น การแสดงออก และคุณภาพเสียง พร้อม ทั้งนำเสนอหรือจัดการ แสดงดนตรีที่เหมาะสมโดย บูรณาการกับสาระการ เรียนรู้อื่นในกลุ่มศิลปะ</p>	9

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
	มฐ. ศ 2.2 ม.3/1 บรรยายวิวัฒนาการของ ดนตรีแต่ละยุคสมัย			
หน่วย การเรียนรู้ที่ 4 นาฏศิลป์และ การละครกับ ชีวิตมนุษย์	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ 3.1 ม.3/7 นำเสนอแนวคิดจาก เนื้อเรื่องของการแสดง ที่สามารถนำไปปรับใช้ ในชีวิตประจำวัน มฐ. ศ 3.2 ม.3/3 แสดงความคิดเห็นใน การอนุรักษ์ ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ 3.2 ม.3/2 อธิบายความสำคัญและ บทบาทของนาฏศิลป์ และการละครในชีวิต ประจำวัน	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร 2) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต 3) สมรรถนะที่ 5 ความสามารถ ในการใช้ เทคโนโลยี	นาฏศิลป์และละคร เป็นศิลปะการแสดงที่ เกิดขึ้นควบคู่กับพัฒนาการ ของมนุษย์ โดยมนุษย์ได้คิด สร้างสรรค์การแสดงต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ในการสร้าง ความสนุกสนานเบิกบานใจ ใช้ประกอบกิจกรรมตาม ความเชื่อในแต่ละท้องถิ่น ใช้ประกอบกิจกรรมทาง วัฒนธรรมและประเพณี ซึ่งรูปแบบของการแสดง แต่ละประเภทได้รับ อิทธิพลมาจากการ เลียนแบบธรรมชาติ การเล่นของชาวบ้าน การแสดงที่เป็นแบบแผน การรับอิทธิพลทาง วัฒนธรรมของต่างชาติมา ผสมผสาน ด้วยเหตุนี้ นาฏศิลป์และละครจึงมี ความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับ มนุษย์จนไม่สามารถแยก ออกจากกันได้ นอกจากนี้ ยังมีคุณค่าและความสำคัญ ในหลายประการ เช่น เป็น เครื่องบ่งชี้เอกลักษณ์ทาง	3

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
			วัฒนธรรม เป็นศูนย์รวม ของงานศิลปะหลายแขนง ด้วยเหตุนี้ในฐานะเยาวชน ของชาติจึงควรร่วมมือร่วม ใจกันในการช่วยอนุรักษ์ เผยแพร่ สืบสาน สืบทอด ศิลปะการแสดงนาฏศิลป์ ไทยให้คงอยู่คู่ชาติไทยสืบ ต่อไป	
หน่วย การเรียนรู้ที่ 5 ทักษะในการ ฝึกหัดนาฏศิลป์	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ 3.1 ม.3/2 ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ ทางการละครที่เหมาะสม บรรยายเปรียบเทียบ การแสดงอาภักภักิยาของ ผู้คนในชีวิตประจำวัน และในการแสดง มฐ. ศ 3.2 ม.3/1 ออกแบบและสร้างสรรค์ อุปกรณ์และเครื่อง แต่งกาย เพื่อแสดง นาฏศิลป์และละครที่มา จากวัฒนธรรมต่าง ๆ ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ 3.1 ม.3/4 มีทักษะในการแปลความ และการสื่อสารผ่าน การแสดง	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร 2) สมรรถนะที่ 2 ความสามารถ ในการคิด 3) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต 4) สมรรถนะที่ 5 ความสามารถ ในการใช้ เทคโนโลยี	การฝึกทักษะพื้นฐาน ทางนาฏศิลป์ไทย ซึ่งได้แก่ นาฏยศัพท์และภาษาท่า ล้วนมีความสำคัญและ จำเป็นมากต่อการแสดง นาฏศิลป์ไทยทุกประเภท เนื่องจากเป็นท่ารำพื้นฐาน ที่ใช้ในการสื่อความหมาย ต่างๆ ไปยังผู้ชมการแสดง ดังนั้น ผู้ที่ต้องการฝึก ปฏิบัตินาฏศิลป์ไทยจึงต้อง ฝึกทักษะพื้นฐานเหล่านี้ให้ เกิดความถูกต้อง สวยงาม และเชี่ยวชาญก่อน ถึงจะ พัฒนาต่อยอดไปสู่การ ประดิษฐ์ท่ารำและท่าทาง ประกอบการแสดง จนสามารถสร้างสรรค์ชุด การแสดงประเภทต่าง ๆ ตามความคิดและ จินตนาการของตนได้อย่าง	4

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
			อิสระ ทั้งนี้ ในการ สร้างสรรค์ชุดการแสดงขึ้น บางชุดอาจมีการนำ อุปกรณ์ต่างๆ มาใช้ ประกอบการแสดง เพื่อให้ เกิดความสวยงามและ สมจริงมากขึ้น ผู้ สร้างสรรค์จึงต้องคำนึงถึง การเลือกนำวัสดุอุปกรณ์ มาใช้ประกอบ การแสดงด้วย ซึ่งควรเป็น วัสดุอุปกรณ์ที่หาได้ง่ายใน ท้องถิ่น มีความปลอดภัย ในการใช้งาน ช่วยประหยัด ค่าใช้จ่าย และออกแบบให้ เหมาะสมสอดคล้องไปกับ การแสดงชุดนั้นก็จะทำให้ การแสดงมีความน่าสนใจ เพิ่มมากขึ้น	
หน่วย การเรียนรู้ที่ 6 ทักษะทาง นาฏศิลป์ไทย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ 3.1 ม.3/3 ใช้ความคิดริเริ่มใน การแสดงนาฏศิลป์เป็นคู่ และหมู่	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร 2) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต 3) สมรรถนะที่ 5 ความสามารถ ในการใช้ เทคโนโลยี	นาฏศิลป์ไทยมีหลาย ประเภท ซึ่งการแสดงแต่ ละประเภทจะมีเอกลักษณ์ ของการแสดงที่มีความ งดงามแตกต่างกันไป ความแตกต่างนี้ส่งผลให้ ทักษะพื้นฐานที่ใช้ในการ แสดงแต่ละประเภทมีความ แตกต่างกันออกไปด้วย ดังนั้น ในการฝึกปฏิบัติ นาฏศิลป์ไทย ผู้ฝึกจึงต้องมี	6

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
	<p>ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ 3.1 ม.3/5 วิจารณ์เปรียบเทียบ งานนาฏศิลป์ที่มีความ แตกต่างกันโดยใช้ความรู้ เรื่ององค์ประกอบ นาฏศิลป์</p>		<p>ทักษะพื้นฐานที่ใช้ในการ แสดงก่อน เพื่อจะได้ปฏิบัติ ตนได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และเพื่อให้การ แสดงนาฏศิลป์ประเภท นั้นๆ สามารถสร้างความ ประทับใจให้กับผู้ชมได้ และหลังจากชมการแสดง จบลงผู้ชมควรฝึกวิจารณ์ การแสดงใช้ภาษาที่สุภาพ และให้ข้อเสนอแนะอย่าง สร้างสรรค์ เพื่อให้ผู้จัดการ แสดงสามารถนำไปใช้เป็น แนวทางในการพัฒนา ผลงานของตนในอนาคตให้ ดียิ่งขึ้น รวมถึงรู้จัก เปรียบเทียบการแสดงแต่ ละประเภท เพื่อจะได้ มองเห็นคุณค่าและความ งดงามของการแสดงได้ อย่างชัดเจน</p>	
<p>หน่วย การเรียนรู้ที่ 7 ทักษะทาง การละคร</p>	<p>ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ 3.1 ม.3/1 ระบุโครงสร้างของ บทละครโดยใช้ศัพท์ ทางการละคร</p>	<p>1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร 2) สมรรถนะที่ 2 ความสามารถ ในการคิด 3) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ</p>	<p>ในการฝึกปฏิบัติการ แสดงละคร ไม่ว่าจะเป็ นละครรำหรือละครที่ไม่ใช้ ท่ารำ ผู้ฝึกปฏิบัติต้องมี ความรู้พื้นฐานของการ แสดงละครแต่ละประเภท ก่อน จากนั้นจึงฝึกปฏิบัติ ทักษะการแสดงละครให้ ถูกต้อง ถูกวิธี ถูกขั้นตอน</p>	<p>4</p>

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
	<p>มฐ. ศ 3.1 ม.3/2 ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครที่เหมาะสมบรรยายเปรียบเทียบการแสดงอาภักภริยาของผู้คนในชีวิตประจำวันและในการแสดง</p> <p>มฐ. ศ 3.1 ม.3/3 ใช้ความคิดริเริ่มในการแสดงนาฏศิลป์เป็นคู่และหมู่</p> <p>ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ 3.1 ม.3/4 มีทักษะในการแปลความและการสื่อสารผ่านการแสดง</p>	<p>ในการใช้ทักษะชีวิต</p> <p>4) สมรรถนะที่ 5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี</p>	<p>มีความต่อเนื่องจนเกิดเป็นความชำนาญ เมื่อถึงเวลานำเสนอผลงานจะได้เกิดความคล่องตัวและแม่นยำ นอกจากนี้ ยังต้องรู้จักการพัฒนาารูปแบบของการแสดงให้มีความเหมาะสมสอดคล้องไปกับค่านิยมของผู้คนในสังคมปัจจุบันด้วย ซึ่งจะทำให้การแสดงละครสามารถดำรงอยู่ได้และเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไป</p>	
หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 เทคนิคพื้นฐานในการจัดการแสดงละคร	<p>ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ 3.1 ม.3/6 ร่วมจัดงานการแสดงในบทบาทหน้าที่ต่าง ๆ</p> <p>มฐ. ศ 3.2 ม.3/1 ออกแบบและสร้างสรรค์อุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย เพื่อแสดงนาฏศิลป์และละครที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ</p>	<p>1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถในการสื่อสาร</p> <p>2) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต</p> <p>3) สมรรถนะที่ 5 ความสามารถ</p>	<p>การจัดการแสดงละครไม่ว่าจะเป็นละครประเภทใดก็ตาม เครื่องแต่งกาย การแต่งหน้า ฉาก อุปกรณ์ประกอบฉาก และอุปกรณ์ประกอบการแสดงล้วนมีส่วนสำคัญที่จะทำให้ละครเรื่องนั้น ๆ มีความสมบูรณ์และสมจริงมากขึ้น ในการจัดการแสดงผู้จัดการแสดง</p>	3

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
	<p>ตัวชี้วัดปลายทาง</p> <p>-</p>	<p>ในการใช้ เทคโนโลยี</p>	<p>จึงต้องออกแบบเครื่องแต่ง กายและสร้างอุปกรณ์ ต่าง ๆ ที่ใช้ในการแสดงให้ มีความเหมาะสม สอดคล้อง และกลมกลืนไป กับเนื้อเรื่องรวมถึงรูปแบบ ของการแสดงละคร ประเภทนั้นๆ ด้วย ก็จะ ส่งผลทำให้ผู้ชมการแสดง เกิดอารมณ์คล้อยตามไป กับการแสดง ได้รับสุนทรี ยรสจากการชมการแสดง ละครได้อย่างเต็มที่</p>	